Михаил Лермонтов,

Der Tod des Dichters

tradukita de Friedrich von Bodenstedt

. . .

Михаил Лермонтов,

La morto de la poeto

tradukita de Konstantin Gusev

. . .

Михаил Лермонтов,

Der Tod des Dichters

tradukita de N. N. 77

. . .

Der Dichter wollte seine Ehre rächen,
Die er durch giftges Wort verletzt geglaubt,
Da traf ihn selbst das Blei, sein Herz zu brechen,
Zu beugen sein gewaltig Haupt. . .
. . . Und Manche jetzt frohlocken, daß er fiel,
Und rühmen gar den Mörder, der sein Ziel
So gut getroffen, und im kalten Muthe,
Fest, ohne Zittern, that den Mörderschuß,
Der unser Land geröthet,mit dem Blute
Des liederreichen Genius. . .
... Ein Abenteurer kam er aus der Ferne,
Er nahm kein Herz mit sich, ließ keins zurück —
Rang sucht' er bei uns, Titel, Ordenssterne,
Denn unverständlich war ihm andres Glück,
Er fand was er gesucht in unsrer Mitte,
Er fand bei uns ein zweites Vaterland –
Sein Dank war: daß er sonst auf jedem Schritte
Was ihm begegnete, verächtlich fand.
Fremd blieb er unsrer Sprache, unsrer Sitte,
Das Volk war ihm ein Gegenstand des Hohnes,
Er suchte keine Gunst als die des Thrones...

. . .

Pereis li, poet' de justo,
Murdita per la kalumni',
Kun peza plumbo en la brusto
Kaj venĝavido mortis li! ...
Ne povis la animo luma
Subiĝi al la malhonor',
Li sola kontraŭ fals' monduma
Ribelis ... Kaj li estas for!
Murdita! ... Do por kio ploroj,
De l' povraj laŭdoj tarda ĥor'
Kaj sinpravigoj de l' sinjoroj?
Pro fato li jam estas for!
Kaj ĉu ne vi kolere pelis
La noblan kanton de liber',
Elblovi incendion celis
El la ĵaluzo – nur fajrer'?
Do ĝoju ... Mutas bardo nia,
La bonon rompis la malbon'.
Ne lumas plu la stel' genia,
Forvelkis la solena kron'.
Murdinto lia senkompata
Ekpremis feron de la ĉan',
La koro vanta batis glate,
Neniom tremis tiu man'.
Kaj ĉu ne miro, ĉu ne strango?
Pelata per la sort' migrant',
Nomadis li en nia land'
En serĉo de feliĉ' kaj rango,
Ofende mokis pli kaj pli
De nia tero lingvon, moron
Kaj malestimis nian gloron,
Ne sciis en la sanga horo
Sur kion levis sian manon li! ...
En tombo kuŝas jam la bardo,
Samkiel tiu, kiun li kun ardo
Prikantis sorĉe en la versroman' –
Kantisto de bonkoro kaj bonfarto
Murdita per la senkompata man'.
Por kio de la pac' kaj simplo vilaĝloka
Enpaŝis mise li al la mondum' sufoka
Por la sincera sent' kaj liberema saĝ'?
Por kio premis li la malamikajn manojn,
En la envia rond' serĉante la kompanojn,
Li, kompreninta homojn de l' junaĝ'?...
Anstataŭ simpla kron' al li surmetis ili
La kronon dornan, nur kun laŭro por ornam' –
Ĝi devas kvazaŭ ĉiam brili,
Sed kaŝe piki, piki jam;
Venenis liajn lastajn horojn frido,
Malica flustro mokis lin, kaj jen
Li mortis kun la vana venĝavido,
Kun kaŝa disreviĝo kaj ĉagren'.
La kantoj de mirinda brilo
Ne sonas jam sub la ĉiel',
Malhelas lia mortazilo,
Surbuŝe kuŝas la sigel'.
Kaj vi, arogaj heredantoj
De la gepatroj malhonestaj, nun
Tretantaj per la fiaj sklavaj plandoj
La familiojn, kiujn lasis la fortun'!
Vi en avida ar' starantaj ĉe la trono
Ekzekutistoj de genio, glor', liber',
Kaj gardas vin la leĝo, kiel krono,
Silentu antaŭ vi la justo kaj la ver'!
Sed estas dia juĝ', malĉastaj dorlotatoj,
Kaj la juĝisto jam atendas vin,
Ne aĉetebla per la or' kaj flatoj
Li krimojn viajn antaŭvidas ĝis la fin'.
Kaj jam al vi la kalumnia lango
Ne helpos per la malhonesta ard',
Kaj ne forlavos vi per via nigra sango
La sanktan sangon de la bard'!

. . .

Der Dichter fiel – von Schurken wähnte
Er seiner Ehre sich beraubt.
Er traf ins Herz, der ihn verhöhnte,
Und sterbend sank sein stolzes Haupt!
Nicht mehr ertrug das Herz des Dichters
der Schwätzer niederträchtiges Spiel
gegen die Meinung des Gelichters
stand einsam er wie je ... und fiel!
Er fiel! ... Was hilft’s, daß ihr nun sammelt
unnützes Lob und ihn beleckt,
daß ihr Entschuldigungen stammelt? —
Zu spät, das Urteil ist vollstreckt;
Wer trieb ihn denn? War es nicht euer
boshaftes Spiel, das ihn verführt.
das des Genies bewahrtes Feuer
zu offnen Bränden angeschürt?
Ihr habts erreicht ... er ging verbinen
zugrund an Qual und Überdruß;
das Licht erlosch, das Laub verwirren
am Blütenkranz des Genius.
Der ihn gemordet, kalten Blutes
hat er‘s getan ... er schoß gewandt;
sein leeres Herz war rohen Mutes,
und nicht gezittert hat die Hand.
Was wunder auch? ... aus fernen Reichen
kam er als Abenteurer her,
und hundert andre so wie er,
sich Glück und Ämter zu erschleichen;
er schätzte unser Land gering,
sein Recht und Brauch, sein Wort und Wissen
hatt gern uns Ruhm und Ehr entrissen;
wie konnte er beim Abschuß wissen,
an wem sich seine Hand verging! ...
Nun ist er tot, vom Grab verschlungen
wie jener Sänger, vom Geschick bezwungen,
weil Eifersucht sein Herz verbrannt
den er mit wunderbarer Kraft besungen,
erschlagen wie auch er von mitleidloser Hand
Weshalb ließ er das Glück und stiller Freundschaft Kerzen
und trat in diese Welt, die ungebundne Herzen
und glühnde Leidenschaft in faulem Dunst erstickt?
Weshalb gab er die Hand nichtsnutzigen Ehrbesudlem,
weshalb denn glaubte er den schmeichlerischen Hudlem,
er, der als Kind doch schon der Menschen Herz durchblickt?
Man riß den Kranz ihm fön - gehüllt in Lorbeer, schenkten
sie ihm den Domenkranz, der einer Krone glich:
Doch die verborgnen- Domen senkten tief in die edle Stirne sich;
vom tückischen Geraun, vom Hohn der Ignoranten
war ihm vergiftet noch der letzte Augenblick.
Er fiel - da Ehrgefühl und Rachedurst ihn brannten,
in hoffnungslosem Gram um sein verlornes Glück.

. . .

Traduko de la Rusa poemo “Смерть поэта” de Михаил Лермонтов *(∗1814-10-15 – †1841-07-27) en la Germanan de* Friedrich von Bodenstedt *(∗1819 – †1892).*

Arg-951-1918 (2013-12-15 20:30:08)

Traduko de la Rusa poemo “Смерть поэта” de Михаил Лермонтов *(∗1814-10-15 – †1841-07-27) en Esperanton de* Konstantin Gusev *(†1980-11-09).*

Arg-951-1917 (2013-12-15 10:56:39)

Tiu ĉi poem-esperangigo troviĝas en la retejo `http://donh.best.vwh.net/Esperanto/Literaturo/Poezio/morto_poetou.html`*.*

Traduko de la Rusa poemo “Смерть поэта” de Михаил Лермонтов *(∗1814-10-15 – †1841-07-27) en la Germanan de N. N. 77.*

Arg-951-1919 (2013-12-15 20:59:34)

Siehe: `http://www.winter-zeulenroda.de/webseiten/lermontov.htm`*.*